

MELDURIN

» Sjálvur havi eg kanska ikki gjørt so nógv við tað vanliga heimaarbeiðið, men eg havi gjørt mær ómak við øllum innlatingum

reikingarhølinum og leggja fram fyri mær sjálvum, sigur Sigmundur Hannesarson og hevur hug at flenna.

– Men eitt annað gott ráð í sambandi við próvtøku er at brúka alla tíðina. Tað plagi eg at gera, og á tann hátt stýri eg í stóran mun sjálvur, hvat gongur fyri seg undir próvtøkuni, sigur Sigmundur Hannesarson og nevnið ein annan fyrimun við at brúka alla tíðina inni í próvtøkuhølinum.

– Á tann hátt er heldur ikki tíð til teir heilt nógvu spurningarnar frá lærara og sensor. Onkrir spurningar koma sjálvandi altíð, men við at brúka alla tíðina til at leggja fram avmarkar tú tíðina, har lærarin og sensor kunnu seta teir spurningar, sum tú kanska ikki dugir so væl at svara.

Ger sær ómak

Sigmundur Hannesarson heldur, at tað eru tvey ting, ið eru avgerandi fyri, at tú kanst fáa eitt gott prógv.

– Tað snýr seg fyrst og fremst um at gera nógv við skúlan gjøgnum alt árið. Sjálvur havi eg kanska ikki gjørt so nógv við tað vanliga heimaarbeiðið, men eg havi gjørt mær ómak við øllum innlatingum. Eitt nú tá eg havi skrivað ein stíl, so havi eg brúkt nógv tíð upp á at hyggja væl eftir øllum setningum og orðingum, fyri at fáa hvønn einstaka setning at ljóða so væl, sum til ber, sigur Sigmundur Hannesarson.

Eisini lærararnir hava stóra ávirkan, heldur hann.

– Tað er ógvuliga týðningarmikið, hvussu lærarin leggur tíman til rættis. Hann skal duga at gera evnið áhugavert. Megnar hann tað, tímir tú automatiskt betri at fylgja við í undirvísingini. Eg havi sjálvur upplivað, at onkur lærugrein hevur verið ordiliga keðilig, og eingin í flokkinum hevur tíma at fylgt við í undirvísingini. Men tá vit so hava skift lærara, so hava øll knappliga hildið júst ta lærugreinina verið áhugaverða og hava gjørt nógv við at fyrirreika seg og lisið uppá til hvønn undirvísingartíma, greiðir Sigmundur Hannesarson frá.

– Ofta er tað gott at sita

fremst, tá undirvísing er. Tá fær mann mest við, og tað er einki, ið órógvur, sigur Sigmundur Hannesarson.

Hóast hann brúkar nógv tíð upp á skúlan, so sigur hann seg kortini ikki vera týpan, sum bara situr inni og ger skúlatíng.

– Eg havi eisini eitt sosialt lív, og tað skal tað eisini vera tíð til. Eg plagi at sparka fót-bólt, spæla telduspæl saman við vinmonnum, og so gangi eg eisini eitt sindur í býnum, sigur Sigmundur Hannesarson og leggur skemtiliga afturat, at síðani húgván kom á høvdið, hevur talið av býturum verið væl hægri enn vanligt.

Stjórnufrøði í Onglandi

Við einum miðaltalið á 10,9 eru møguleikarnir fyri eini hægri útbúgving nógvir. Og Sigmundur Hannesarson veit longu, hvussu prógv við skal brúkast.

– Eg ætli mær at fara til Onglands at lesa stjórnufrøði. Mær hevur altíð dámað væl alisfrøði, og nú havi eg møguleika fyri at útbúgva meg innan tað, og tað gleði eg meg til, sigur Sigmundur Hannesarson.

Hann fer tó ikki á skúlabonk í Onglandi rættiliga enn, tí komandi tíðina vil hann forvinna sær pening og síðani ferðast ymsastaðni.

– Planurin er, at eg arbeiði til einaferð næsta vár, og síðani fari eg at fjakka við vinfólki. Ætlanin er at koma víða, og tí verði eg noygdur at arbeiða frá nú av og til vit fara avstað, sigur Sigmundur Hannesarson.

Hóast hann er vanur við toppkarakterir og hevur fleiri 13 tøl í próvnum, veit hann eisini, hvussu tað er, tá tað gongst minni væl til eina próvtøku.

– Einaferð var eg til skrivliga próvtøku í stóddfrøði og helt sjálvur, at tað gekk væl. Karakterurin bleiv tó alt annað enn góður, tí eg hevði gloymt at bláða um á ta einu síðuna og sostatt ikki roknað eina heila síðu. Men so havi eg roynt tað, sigur superstudenturin og flennir.

